

GEMEENTEBLAD VAN HELMOND

Jaar : 2006 Nummer: 20

Besluit : B & W 10 maart 2006

GEWIJZIGDE BELEIDSREGELS WET VOORZIENING GEHANDICAPTEN Richtlijn 01.07-004 Vaststellen inkomen

In deze richtlijn wordt aangegeven

1. Op welke wijze (lees: aan de hand van welke gegevens en bewijsstukken) het inkomen van de gehandicapte wordt vastgesteld.
2. Op welke wijze er bij de vaststelling van het inkomen rekening gehouden wordt met de extra kosten in verband met de handicap.
3. In welke gevallen het vaststellen van het inkomen achterwege kan blijven.

Juridische grondslag

[Artikel 1 WVG](#), [artikel 2 WVG](#), [artikel 5 WVG](#), [artikel 6 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Voor de vaststelling van het inkomen zijn de artikelen 2 en 3 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten van belang (zie gemeentelijke bijlage G.2). Beide bepalingen komen hierna aan bod.

Artikel 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten bepaalt het volgende:

1. Het netto-inkomen van de gehandicapte wordt als volgt vastgesteld:
 - a. Loontrekkenden of uitkeringsgerechtigden (inclusief ouderen met alleen een AOW-uitkering): nettoloon op loonstrookje of uitkeringsspecificatie, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.
 - b. Zelfstandigen:
inkomen volgens de belastingopgave van het laatst verstreken kalenderjaar minus verschuldigde inkomstenbelasting (forfaitair percentage conform artikel 6 lid 2 Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004).
 - c. Ouderen met een klein pensioen:
netto-inkomsten, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.
2. Bij de vaststelling van het netto-inkomen wordt het inkomen uit vermogen in aanmerking genomen voorzover dit, na aftrek van de eventueel verschuldigde vermogensrendementsheffing, meer bedraagt dan 10 procent van de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Wet werk en bijstand.
3. Indien de gehandicapte deelneemt aan een spaarloonregeling of levensloopregeling wordt bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Ter bepaling hiervan dient de gehandicapte een aparte loonspecificatie van zijn werkgever te overleggen indien B&W daarom verzoeken.
4. Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen betaling welke de bewoner verschuldigd is ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht.
5. De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan.

6. Inkomsten tot een bedrag van € 102,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1.1 aanhef en onder b van de verordening gerekend. De gehandicapte heeft aldus recht op een forfaitaire vrijlating.

Aan de toelichting op artikel 2 is het volgende ontleend:

Dit artikel bepaalt hoe voor verschillende groepen gehandicapten het inkomen wordt vastgesteld. Hoofregel is dat het netto-inkomen in aanmerking wordt genomen. Met nettoloon op het loonstrookje wordt bedoeld het nettoloon vóór aftrek van inhoudingen vanwege bijvoorbeeld beslag of een spaarloonregeling. In die gevallen waarin de hoogte van de vakantietoeslag niet bekend is, kan deze als regel op 8 procent van de netto-inkomsten worden gesteld.

Krachtens de WVG is het inkomen uit vermogen vrijgelaten voor zover dit betrekking heeft op een vermogen dat lager is dan de vermogensgrens op grond van de Wet werk en bijstand (WWB). Men spreekt in dit verband ook wel over bescheiden vermogen. De vermogensgrenzen in de WWB worden jaarlijks per 1 januari aangepast en verschillen per leefvorm. Voor gehuwden en alleenstaande ouders geldt een hogere vermogensgrens dan voor alleenstaanden. Door in het tweede lid aan te sluiten bij de vermogensgrenzen in de WWB en door het noemen van een percentage van 10 procent wordt per saldo bereikt dat inkomen uit vermogen alleen in aanmerking wordt genomen voor dat deel van het vermogen dat substantieel meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens op grond van de WWB (zie ook richtlijn 01.07-005 vrijgelaten rente-inkomsten).

Een spaarloonregeling heeft tot doel het vergroten van het eigen vermogen en kan door de werkgever worden ingesteld. Door deelname aan deze regeling wordt een deel van het loon naar een geblokkeerde spaarrekening overgemaakt. Telkens na vier jaar mag de rekeninghouder beschikken over het in een bepaald jaar overgehevelde loon. Als de belanghebbende maandelijks heeft gespaard dan wordt het bedrag ook maandelijks gedeblokkeerd. Aangezien de deelname aan deze regelingen vrijwillig is, is in het derde lid bepaald dat bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Zonodig zal het college de gehandicapte om een aparte loonspecificatie van de werkgever verzoeken. Indien de belanghebbende dit niet kan of wil, wordt van het spaarbedrag 67,65% wel en 32,35% niet tot het inkomen gerekend.

Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen bijdrage ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht.

De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan. De vaststelling van het jaarinkomen geschiedt aan de hand van het netto-inkomen over één maand. Dit netto-inkomen wordt vermenigvuldigd met factor 12 of – ingeval de gehandicapte een dertiende maanduitkering ontvangt – met factor 13.

De gehandicapte heeft op grond van lid 6 recht op een zogeheten forfaitaire vrijlating van € 102,-- per maand: inkomsten tot een bedrag van € 102,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1.1 aanhef en onder b van de verordening gerekend.

Artikel 3 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten bepaalt het volgende:

Bij de vaststelling van de WVG-draagkracht wordt rekening gehouden met overige kosten voortvloeiend uit de handicap voor zover deze aantoonbaar hoger zijn dan € 1.224,-- per kalenderjaar. Het betreft kosten die:

- a. niet vanuit andere regelingen geheel of gedeeltelijk worden vergoed;
- b. niet algemeen gebruikelijk zijn;
- c. gemaakt zijn in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan.

Aan de toelichting op artikel 3 is het volgende ontleend:

Bij de vaststelling van het inkomen wordt een forfaitair bedrag van € 1.224,00 per kalenderjaar buiten beschouwing gelaten. Dit bedrag dient ter compensatie van de extra kosten die de gehandicapte moet maken als gevolg van zijn handicap. Aangenomen mag worden dat iedere gehandicapte de hiervoor bedoelde extra kosten heeft. Het gaat om kosten die niet op grond van andere regelingen worden vergoed (bijvoorbeeld AWBZ/Zvw, Wet op de inkomstenbelasting, bijzondere bijstand en gemeentelijk minimabeleid). In dit verband worden ook extra kosten bedoeld die zijn gemaakt voor en door

gehandicapte gezinsleden van de belanghebbende (in het bijzonder zijn partner en ten laste komende minderjarige kinderen). Voor zover de betreffende kosten algemeen gebruikelijk zijn, kunnen deze niet tot verlaging van het inkomen leiden.

Om praktische redenen is gekozen voor een forfaitaire vrijlating. De gehandicapte hoeft de extra kosten tot dit bedrag niet aan te tonen. Als hij van mening is dat zijn extra kosten hoger zijn dan dit forfaitaire bedrag dient hij de totale extra kosten aannemelijk te maken, bijvoorbeeld door het overleggen van betalingsbewijzen. Slaagt hij hierin dan worden de kosten tot het hogere bedrag in mindering gebracht op het inkomen. In dit verband is van belang dat alleen kosten die zijn gemaakt in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan in aanmerking genomen worden.

Door te bepalen dat de kosten in mindering moeten worden gebracht op het inkomen wordt bereikt dat deze regel ook van toepassing is bij de vaststelling of het inkomen van de gehandicapte al dan niet boven de inkomensgrens ligt die geldt voor de verstrekking van (bepaalde) vervoersvoorzieningen. Indien het inkomen lager is dan anderhalf maal het norminkomen (1,5 maal de toepasselijke bijstandsnorm) kan de forfaitaire vrijlating achterwege blijven. De eventuele eigen bijdrage of eigen betaling staat in dat geval los van het inkomen en bedraagt € 45,00. Een dergelijke eigen bijdrage van € 45,- kan ingevolge artikel 5 lid 2 van de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen slechts een maal per kalenderjaar worden gevraagd.

Richtlijn 06.06-003 Huurderving

In deze richtlijn wordt aangegeven onder welke voorwaarden, tot welk bedrag en gedurende welke periode B&W aan verhuurders een financiële tegemoetkoming in verband met de derving van huurinkomsten kunnen verstrekken.

Juridische grondslag

Niet van toepassing

Invulling richtlijn:

In geval van huurbeëindiging van een woonruimte die voor meer dan € 8.205,00 is aangepast kan het college een financiële tegemoetkoming verlenen aan de eigenaar van de woning in verband met derving van huurinkomsten voor de duur van maximaal 6 maanden, waarbij de eerste maand huurderving niet voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking komt (artikel 2:18 WVG-verordening in samenhang met artikel 6 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond). Deze periode kan met ten hoogste drie maanden worden verlengd indien vaststaat dat binnen deze periode de woning zal worden toegewezen aan een gehandicapte.

Door de eigenaar van de woning een financiële tegemoetkoming in de gederfde huurinkomsten te verlenen kan bevorderd worden dat de aangepaste woonruimte beschikbaar blijft voor gehandicapten. De duur van de tegemoetkoming kan afhankelijk gesteld worden van de situatie ter plekke. Een algemene termijn die redelijk geacht kan worden is zes maanden. In bepaalde gevallen kan echter ook geconcludeerd worden dat een kortere periode ook redelijk is. Dit is afhankelijk van de woningmarktsituatie.

Op grond van artikel 6 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond (zie gemeentelijke bijlage G.2) is de hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van huurderving als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en lid 1 onder f en 2.18 van de verordening afhankelijk van de kale huur van de woonruimte, doch zal niet meer bedragen dan de helft van de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag.

Richtlijn 06.06-004 Tijdelijke huisvesting

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke gevallen, onder welke voorwaarden en tot welk bedrag B&W aan gehandicapten een financiële tegemoetkoming verstrekken voor de kosten van tijdelijke

huisvesting indien zij tijdens het aanbrengen van WVG-voorzieningen niet in de woonruimte kunnen blijven wonen.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Op grond van artikel 2.17 van de WVG-verordening kan het college een financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting verlenen die door de gehandicapte moeten worden gemaakt i.v.m. het aanpassen van zijn huidige woonruimte of de door de gehandicapte nog te betrekken woonruimte, alleen voor de periode dat de woonruimte ten gevolge van het verrichten van de woningaanpassing niet bewoond kan worden en voor dubbele lasten komt te staan (lid 1 en lid 2).

De tegemoetkoming wordt alleen verleend indien de gehandicapte redelijkerwijs niet kan voorkomen dat hij de dubbele woonlasten heeft (lid 3).

De maximale termijn waarvoor het college de tegemoetkoming kan verstrekken bedraagt zes maanden (lid 4 en artikel 5 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond).

Op grond van artikel 5 lid 1 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond (zie gemeentelijke bijlage G.2) is de hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en onder lid 1 sub e en 2.17 van de verordening gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

21 februari 2006
De gemeentesecretaris
Mr. A.C.J.M. de Kroon